N:r 11. Årg. 21. I JUNI 1916. Pren.-pris 1: 35.

以便以設耳 耶和華以拉

Kina-Missionstidningen

Sinims Land

Utgifvare	Redigeras af	Expedition:	Telegramadress:	Telefon:
Kom. för Sv. Missionen i Kina.	ERIK FOLKE och EMMA BESKOW.	*Drottninggatan 55.*	»*Sinim*», *Stockholm.*	Riks. 44 59. Allm. 224 73.

Innehåll: Denne samme Jesus. — Genom eld. — Brefafdelningen. — Telegram från fältet. — Axplock från fältet. — Lärarinnornas Missionsförening. — Svenska Lärares Missiousförening. — Framtidsutsikter. — Jullådorna.

Denne samme Jesus.

I Galileiske män, hvarför stån I och sen mot himmelen? Denne Jesus (eg. denne samme Jesus), som har blifvit upptagen från eder till himmelen, han skall så komma, som I hafven sett honom uppfara till himmelen. Apg. 1: 11.

Hvilken tröstefull beskrifning på vår Herre. Ljusets budbärare från den himmelska världen beskrifva honom så: "Denne samme Jesus." Jag sätter denna beskrifning så mycket högre, som den kom från väsenden, som *kände* honom. Han var "sedd af änglarna" (1 Tim. 3: 16). De hade följt honom hela hans lif. De kände honom. Och när de, strax efter sedan de hade sett honom uppfara till sin Gud och Fader, sade om honom: "Denne samme Jesus", hafva vi ett ojäfaktigt vittnesbörd om, att han förblifver den han var.

Herren Jesus är borta men *lefver* likafullt. Han har lämnat oss men är icke död. Han har icke blifvit upplöst såsom morgonens dimma. "Denne samme Jesus", uppstigen till sin Faders tron, är däruppe likavisst, som han en gång stod inför Pilati domstol. Lika visst som han hängde på korset, lika visst intager han nu Guds tron och härskar öfver skapelsen. Den Kristus, på hvilken hans fiender en gång spottade, är samme Kristus, hvars namn keruber och serafer lofsjunga dag och natt. Den Kristus, som blef gisslad, är densamme, inför hvilken herradömen och väldiga nedkasta sina kronor. Tänken därpå, I Jesu lärjungar, fröjden eder och stån icke och sen mot himmelen, liksom vore allt en fabel eller en dröm! *Jesus lefver.* Sen till, att också I lefven! Stån icke och drömmen, som om I intet haden att göra, eller som om det vore slut med Guds rike, därför att Jesus icke mer lekamligen är här nere på jorden. Han lefver än, och han har gifvit oss ett verk att utföra, till dess han kommer. Gån därför åstad och utfören hans uppdrag!

"Denne samme Jesus." Jag älskar det ordet, ty "Jesus" betyder "*frälsare*". O, I ängsliga, bäfvande syndare, hans namn, som har ingått i sin härlighet, innehåller en inbjudning just till eder. Viljen I icke komma till "denne samme Jesus"? Han, som öppnade de blindas ögon och gjorde fångar fria, han gör detsamma ännu i dag. Han, som rörde vid de spetälska och gjorde dem rena, och som uppväckte de döda, är ännu i dag samme Jesus, mäktig att fullkomligt frälsa. O, att I sågen och lefden! I behöfven blott genom tron komma till honom, såsom kvinnan gjorde, hvilken rörde vid hans klädafåll. I behöfven blott ropa till honom, såsom den blinde gjorde, åt hvilken han återgaf hans syn. Ty han är samme Jesus ännu i dag, full af den ömmaste kärlek till stackars skuldbelastade människor, lika villig att mottaga och rena en hvar, som genom tron kommer till honom.

"Denne samme Jesus!" Därmed måste menas,

att han, som nu är i himmelen, är samme Kristus, som var här nere på jorden. Men därmed måste ock menas, att han, som kommer igen, är *samme Jesus*, som uppfor till himmelen. Han kommer att besitta samma hjärtats mildhet, när han kommer för att döma, och när all himmelens och jordens härlighet strålar kring hans panna. Våra ögon skola den dagen se honom, och vi skola känna igen honom icke blott på hans sårmärken utan på det uttryck, som förklarar detta underbara anlete, och vi skola säga: "Det är *han*, det är *han!* Det är samme Jesus, som från toppen af Oljeberget uppfor ifrån sina lärjungar till himmelen." I bekymrade, gån till honom med eder nöd, alldeles som I skullen hafva gjort, om I kunnat träffa honom, när han var här nere. Och blicken utan fruktan framåt mot hans andra tillkommelse! Sen efter honom med samma fröjdefulla förväntan, hvarmed Maria, Marta och Lasarus i Betanien välkomnade sin Mästare!

Denne Jesus har blifvit *upptagen i himmelen.* Han har gått, han har gått. Detta klingar som en dödsringning. Han har blifvit upptagen till himmelen. Det klingar som en jubelringning. Han har stigit upp till de eviga bergen, hvarifrån han kan öfverse slagfältet. Han har intagit tronen, hvarifrån han kan sända oss hjälp. Den allsmäktiges härskaror ha stått och väntat på sin anförare.

Han, vår store härförare, har icke uppgifvit striden. Han leder den alltjämt. Han har icke lämnat slagfältet, endast begifvit sig till en annan del af detsamma. Men han vänder åter. "Denne samme Jesus skall på samma sätt komma igen." Och det kan ske hvilket ögonblick som helst. Vår Konung gjorde, hvad som var allra bäst för hans rikssak, då han gick bort. Det var nyttigt för oss, att han gick bort, ty därigenom kunde en hvar af oss undfå Anden. Och genom denne Ande är det en välsignad gemenskap mellan Kristus, Konungen, och äfven den ringaste af hans stridsmän. Han har icke tagit sitt hjärta ifrån oss, sin omsorg eller sitt deltagande. Han är alla dagar hos sitt folk och med i den heliga striden. Och till hvar och en af de kämpande ropar han: "*Se, jag kommer snart och hafver lönen med mig*".

Spurgeon.

"Genom eld."

(Af *Rob. Bergling.*)

Då det första söndagen i februari var min tur att besöka Hancheng på grund af därvarande månadsmöte, var jag ganska tveksam, om jag *borde* fara eller ej. Dels låg min hustru till sängs i svår nervreumatism. Dels hade vi fått höra, att de soldater, som varit uppe i bergstrakterna norr om Hancheng, återkallats till Sianfu, och att den s. k. röfvaremajoren Uang från Tungchow i sällskap med det stora röfvareband, som allt sedan i höstas härjat så svårt i Hoyangs södra distrikt, antagligen samma dag skulle möta mig på vägen. Viss om att plikten kallade mig till Hancheng, begaf jag mig dock vid 10-tiden på lördagen åstad.

I skymningen nådde vi den stora köpingen Tsï chuan, 11 kil. m. söder om Hancheng. Då vagnen rullade förbi värdshusdörrarna i södra förstaden, ropades högröstadt därinifrån: "Hvarifrån kommer vagnen, och hvem tillhör den?" Min körkarl låtsade ej höra utan dref på mulorna. Då kommer en röfvarelik person springande och ryter: "Stanna vagnen genast, säger jag!" Vi stoppade och gåfvo de upplysningar, som begärdes. "Låt mig få ert visitkort, så att jag kan lämna besked till hans 'excellens'!" Medan jag tog fram visitkortet, gick körkarlen fram till stadsporten, som redan befanns stängd, och begärde, att den skulle öppnas. "Den kan ej öppnas i afton", blef svaret. "Kör fram till porten", bad jag, "så att de genom springan knnna få se oss och säg, att det är pastor Bergling från Hancheng, som vill in!" "Äro ni ensamma därute?" spordes det. — "Ja!" — "Kör på då!" Och så kastades portarna upp. I portgången stodo polismän och volontärer med fällda bajonetter, redo att förhindra hvarje obehörig inträde. "Skall pastorn resa fram till Hancheng i kväll?" — "Ja." — "Då skola vi hämta nycklarna och öppna norra porten". — "Tack!"

Framkomna till Hancheng fingo vi i södra förstaden genomgå samma erfarenhet som i Tsï chuan. Men här förklarades det äfven, att 'hans excellens' *skulle ha vår vagn.* Då invänder någon för oss okänd person: "Det är pastor Berglings vagn, han från Jesus-församlingen här". — "Kör då!" ryter odjuret, och sålunda kommo vi oskadade fram till vår lugna och fridsälla bostad i Hancheng, hvilken också bär namnet "Fridhem".

När vi dagen därpå fingo höra, att det var själfva röfvaremajorens män, som antastat oss i förstäderna till såväl Tsï chuan som Hancheng, förstodo vi, hvarför portarna varit så tidigt stängda, och hvarför vi fått resa fram genom fällda gevärsmynningar, samt tackade Gud, som hållit sin skyddande hand utsträckt öfver oss.

* * *

Men ej blott vi ha gjort en sådan erfarenhet af Guds bevarande nåd utan också flera af våra troende.

Då röfvarne i början af sistlidne jan. intogo den med murar omgifna byn Han kia wa, 65 li söder härom, foro de fram med ryslig grymhet — sådan, som är bäst att förtiga — och plundrade alla hus utom en vår församlingsmedlems och ett par familjers, som bo innanför honom i en liten gränd. "Huru kom det sig, att ni skonades"? frågade vi broder Han? "Det var Gud", blef svaret. "Min hustru och våra barn hade af fruktan stängt in sig

i ett rum, och själf gick jag förskräckt fram och tillbaka på gården, ropande i mitt hjärta till Herren om frälsning. Att fly var fåfängt. Portarna bevakades, medan omkring 100 bofvar rundt omkring i byn härjade, brände och mördade. Då de kommo till vår gränd, gingo de in på min gård. De sågo på mig och jag på dem, men icke ett ord yttrades. Så gingo de fram och tittade in genom dörren till bästa rummet. Därpå gingo de till porten och tittade i nischen, där *fordom* dörrguden hade sitt säte. Så försvunno de och kommo icke åter." — "Det var alltså *tron*, som frälste dig", sade jag, "ty den hade kommit dig att begrafva stamtaflan och förstöra dörrguden, ett tecken för röfvarna att ej skada dig." — "Ja, äfven grannarna innanför mig i gränden säga, att min tro frälste också dem."

En broder från Ch'anghsien, som nu tjänstgör som biträdande gästemottagare i vårt gatukapell, berättar, att då röfvarna sistl. dec. härjade hans by och plundrade gårdarne till höger och vänster om honom, gingo de in på hans gård och igenom rummen men utan att röra någon eller något utom en pistol, som råkade hänga på väggen i hans eget rum. Den togo de med sig.

"Vattnet icke dränka och lågan icke bränna". Huru underbart!

Hoyang den 13 febr. 1916.

Brefafdelningen

Käre Herr Folke!

Yangchow den 1 april 1916.

Här verkar Gud härligt på somliga platser. Miss Murray hade i går bref från miss Gregg, där hon talar om, hur Gud verkat i Anking. På en dag hörde 2,000 människor evangelium där i ett kapell, som rymmer 500 personer. Under de 4 möten, som hon höll där den dagen, var lokalen fullpackad. Under ett af mötena lämnade sig 25 kvinnor åt Herren Jesus.

Här i Yangchow har Guds Ande verkat särskildt kraftigt efter pastor Dings möten. Hundra personer anmälde sig då såsom sökare och fyra eller fem män till dop. Af dem äro 3 bröder till bibelkvinnan här. Hon berättade om detta för mig en dag, då vi voro ute tillsammans, samt att äfven hennes mor nu vill tro på Jesus och gärna *höra* läsas ur bibeln. Under det hon berättade, strålade hon af fröjd, så att jag hade riktigt svårt hålla tårarna tillbaka. Flera hem i staden ha äfven öppnats.

I förra veckan voro mr och mrs Bailey från Australien här. Mr Bailey är mycket verksam för Kinamissionen i hemlandet, och nu ha de haft glädjen att följa två af sina döttrar hit. De ha kommit i Kina Inland Missionens tjänst. Mr och mrs B. ha besökt många af missionsstationerna och hade så mycket godt att säga om de svenska missionärerna, så jag kände mig riktigt lycklig att få tillhöra den svenska missionen.

Det var dagar af välsignelse för oss här i Yangchow, medan mr och mrs Bailey voro hos oss. Det var liksom om himmelens flöden kommit ned öfver oss med väldig kraft, och *Jesus* var för oss *härlig*. Mr B. talade till kineserna på två möten, och mr Orr tolkade. Jag var på ett af dem, och det fröjdade mig mycket att se, huru intresserade några soldater voro. Midt under mötet sprang en af dem ut och kom efter en stund tillbaka med en kamrat, ledande honom vid handen. En liten stund efteråt gick en annan ut och hade 7—8 soldater med sig, då han kom tillbaka. Litet senare gick en tredje ut och kom med en skara, så att platserna knappt räckte till. De ha kommit sedan också, 40 soldater en dag och 60 den därpå följande. Måtte Guds Ande få utföra sitt verk fullständigt i deras hjärtan, så att de ej blott höra utan komma till personlig tro på Jesus och lif i honom! När Bailey's sedan kommo till Shanghai, blefvo vid ett möte 4 män omvända. "Fälten hvitna till skörd".

Nu ringer det till 3-teet, så jag får skynda. Ester Jonson är ej kry, är för närvarande i Shanghai för att söka läkare. Nästkommande fredag vänta vi mr Hoste, och snart skingras den kära syskonskaran i detta hem.

I Herren tillgifna

Estrid Sjöström.

* * *

Yuncheng den 11 april 1916.

Kära missionsvänner!

Vårt stormöte här afslutades i går. Det var talrikt besökt och föredragen gifvande. Församlingsmötet var ock prägladt af endräkt och samförstånd. Tvenne yngre krafter valdes som församlingsråd. *En man och tvenne kvinnor upptogos genom dopet i församlingen*, och fyra personer erkändes som forskare.

Våra närmaste grannar norrut, mr och mrs Langhorne från Australien, gladde oss med sin närvaro.

På aftonen höllo eleverna i Seminariet en liten afskedsbjudning för broder David Landin och han samtidigt en dylik för dem och några andra, som ihågkommit honom vid hans förestående afresa. Det var ett litet federationsmöte, gladt och godt i all sin enkelhet.

Broder David Landin har ej sparat sig själf, och de afskedsord, som uttalades, må vara för honom ett ljust och värmande minne att taga med sig på färden.

* * *

"Öfver lejon och huggormar skall du gå fram; du skall trampa på unga lejon och drakar."

Öfver dessa ord yttrade en person en gång följande:

"Detta är taladt i liknelse. Med lejon menas sådana faror som jag vet skola möta mig, och som jag ej kan undkomma, våldsamma, hotande, likt ett

lejon." Med huggormar menas oförutsedda faror, sådana som lura vid vägen likt en orm. Med draken menas inbillade faror och svårigheter, som aldrig inträffa annat än i min fantasi, alldeles som draken är ett djur, som ej finnes till i verkligheten."

Till hjälp och uppmuntran för dem som behöfva det, sändes detta.

I Herren förenade

August Berg.

* * *

Utdrag ur bref.

Från *Chiehchow* skrifver fru *Hilma Tjäder* den 21 mars:

. . . I maj börjar tältmissionen. Våra evangelister äro i Ishih på bibelkurs. Mellan den 7—19 febr. hade jag bibelkurs med kvinnorna här, 14 deltagare.

I Puchow ha de börjat bygga kapell. När vi få bygga, står i Guds hand. Tålamod göres oss behof.

Gud har lagt en stackars kvinnlig fånge på mitt hjärta. Har besökt henne i fängelset två gånger. Troligen blir hon dömd till döden.

Mycket folk på mötena sista tiden.

Våren är sen och kall. Intet regn faller, och priset på spannmålen stiger för hvarje dag. Må Gud förbarma sig!

* * *

Från Hoyang skrifver missionär *Bergling* den 6 april:

Det har i dag upptäckts, att röfvarna denna gång uppträdde som revolutionärer, att de hade omkring 500 hästar, 1 fin bärstol, ej få vagnar med ammunition och hundra man fotfolk.

Redan den 4 på e. m. tågade omkring 100 mot Hancheng. Den 5 följde omkring 500. Och hela dagen i dag ha ryttare och fotfolk i mindre grupper tågat mot Hancheng. På vägen dit ha de röfvat, mördat och bränt. Ännu ha vi många kvar i Hoyangs närhet. Det är ett nytt vilddjur, en ny Peh-lang (Hvita vargen), som framträdt.

* * *

Hancheng den 9 april 1916.

Kära missionsvänner!

Såsom fågeln breder ut sina vingar, så skall Herren Sebaot beskärma Jerusalem; han skall beskärma och hjälpa, han skall förskona och rädda. Es. 31: 5.

Om det bref, som jag skref den 6 april, gått fram, så veten I, att vår stad hotades af revolutionärer och röfvare, hvarför vi flyttade in i staden, som ansågs vara en säkrare tillflyktsort.*

Den 6 på e. m. blef röfvarnas skara synlig från stadsmuren. Stadens lilla försvarsstyrka vågade inte ge sig i fejd med en så öfverlägsen fiende, 700 man, utan bud sändes dem till mötes för att parlamentera om fred. Kl. 1/2 8 på kvällen öppnades östra porten, och ett par hundra ryttare tågade in. Vi ropade oaflåtligen till Herren om nåd och skydd. Och se, när de kommo gatan fram och knackade på vår dörr, så stod vår granne midt emot just i sin dörröppning och sade: "Detta är lärosalen", och då gingo de förbi. Alla hade i förskräckelsen sina dörrar stängda. Men skomakaren skulle just få lof att öppna och titta ut för att få ge dem denna upplysning, på det att ingen skulle oroa oss. Är inte Gud trofast? Jag hade direkt från Gud fått ofvanstående bibelord, när herr Kao kom in och berättade, hur Gud afledt röfvarnas besök i vår lokal. Vi vågade icke taga af kläderna den natten, men Gud gaf ro till själ och kropp.

Följande morgon öppnades för röfvarna de tre andra stadsportarna, som dagen förut barrikaderats med jordsäckar. Jag beslöt då att återvända till min egen bostad. Evangelisten Chi Kai hsio följde mig ditut redan före kl. 6. Jag skulle skicka af bref till Hoiang. Sedan vi anbefallt budbäraren i Guds hand, beslöto vi, att kvinnorna också skulle komma till stationen, innan hela fiendehopen hunnit in i staden. Redan innan de lämnade vårt hus inne i staden, var där uppsatt en proklamation om att "lärosalen beskyddades". En dylik proklamation var också skickad hitupp, men hvar den hamnade, vet jag inte. Vår söndagsflagga var emellertid uppsatt på taket som skylt för vår bostad.

Sedan blef det förstås öfverläggning om, huru mycket silfver staden skulle ut med. Den stackars mandarinen gömde sig först men måste sedermera fram. Under tiden voro ledare af lägre rang sysselsatta med att värfva och inregistrera nya anhängare. Från landet anmälde sig löst folk i tusental jämte en del af stadens poliskår. Andra tvingades genom hotelser till lif och egendom att följa med för att tjänstgöra efter förmåga. Hästar och mulor fingo släppas till, hvarhelst de påträffades, allting fritt och för intet.

I går kom herr Kao ut hit och hade då fått med sig en stämplad proklamation för oss och en hvit flagga att använda i händelse af behof. Han hade besökt de fem förnämsta ledarne och äfven fått tillfälle att vittna för dem om Herren. Jag kände mig så enkel, sade han, jämförd med dessa "storheter". Men Gud gaf mig mod, och alla hörde på mycket uppmärksamt, särskildt de förnämsta af dem.

Ja, så hade då öfverenskommelsen med staden stannat vid något öfver 30,000 täls. I dag på morgonen drog hela hären i väg härifrån norrut. Det var tydligen ett hastigt uppbrott. Förmodligen hade deras spejare anmält, att regeringstrupper äro på väg hit. Vi hade fruktat, att revolutionärerna skulle stanna och förskansa sig i staden och ett slag komma att stå här. Men de hade väl inte förberedt sig nog därtill. Dessa stackars okunniga människor, som sedan sällat sig till dem, hvad kunna de väl uträtta i strid? Hela dagen har här dragit förbi

* Den egentliga missionsstationen är belägen på en höjd utanför stadsmuren. Inne i Hancheng ligger gatukapellet samt ett missionen tillhörigt hus, användt som opieasyl eller till bostad åt de kvinnor, som deltaga i bibelkurserna.

den ena skaran efter den andra. Det var just ynkligt att se dessa stackars hästar och mulor, böndernas dragdjur, ovana vid att galoppera. Hvilken skapelsens suckan!

På middagen hände en sak, som kunnat leda till bråk. Tre ryttare kommo i full fart, förföljda af ägaren till ett af riddjuren. Poliser satte ock efter de flyende och upphunno hästtjufven här på höjden samt dödade honom, och så tog ägaren igen sitt djur. En massa folk samlades förstås omkring den dödade. Just som hopen skingrade sig något, kom en stor skara ryttare med standar och vapen. Ledaren ropade till oss, att vi behöfde ej frukta. När de kommo till norra förstaden, stannade de, och vi undrade, om dröjsmålet gällde den döde, som låg ett stycke ifrån. Men antingen hörde han ej till dem eller brydde de sig icke om honom utan fortsatte sin väg till vår stora lättnad. Så fort den här logerande röfvarskaran gifvit sig af, stängdes stadsportarna för att förekomma vidare slödders inträde i staden.

Bröderna, som voro härute på gudstjänst, blefvo således utestängda och måste ligga här i natt. De gå vakt turvis, ty en hel del löst folk hålla till i norra förstaden. Hvad de hafva i sinnet, vet man ej. Men det är väl inte så lätt för dem att komma öfver något byte, ty affärsmännen hafva vidtagit försiktighetsmått. Gud håller dem nog härifrån, och f. ö. förstå de nog, att här inte finns något nämnvärdt silfver att få.

Här är så torrt. Om det bara komme regn, så blefve sinnena nog lugnare. Herren förbarme sig öfver oss!

Den 10 april. Intet särskildt buller i natt. I dag kommo nyvärfvade, grupp efter grupp, och tågade norrut. Sju af dem hafva dödats här utanför. Men i afton kommo fiendens utskickade och frågade, hvarför dessa män dödats. Naturligtvis blef svaret, att de voro "röfvare", som förföljts af folket. Man vågade inte säga, att de burit på sig intyg om att de tillhörde den och den ledarens kompani. Sedan gafs order från poliskontoret att icke vidare förfölja dem, som tagit värfning. Röfvarna ha ett läger här i närheten, och hela trakten norrut är full af dem. Men de fara fram med måtta, hafva vi hört i dag, äfven det ett svar på våra bönerop för det stackars uppskrämda folket.

Den 11. Stadsportarna hållas fortfarande stängda. Förliden natt lugn. En trupp på ett par hundra ryttare tågade i morse söderut — vet ej hvarthän. De ha haft bud hit och växlat silfver för att inköpa lifsmedel för folk och djur. I går kom order till mandarinen att anskaffa 60 tan kraftfoder för regeringstrupperna. Således äro väl dessa på väg hit. Hvad blir det då? Månne röfvarna ämna göra motstånd där nere i bergstrakten? De hafva ju lättare att fly på så sätt, än om de stängt in sig i staden här. Herren lefver!

Den 13. *Jag har bedt för dig, att din tro ej skall varda om intet. Men på eder äro till och med alla hufvudhåren räknade.*

Detta är trösteord för i dag, dyra vänner. I går kom en stor skara röfvare åter in i staden och plundrade de förmögna hemmen, buro ock hit lådor med ammunition och större försvarsvapen samt slogo sig ned i den lilla fästningen utanför staden. På höjderna rundtomkring svärmade de, så att det såg ut, som ämnade de möta regeringens trupper. I går afton hörde vi, att dessa befunno sig ett par svenska mil härifrån. Kl. 6 började röfvarne tuta i pagodan på höjden, tydligen signalerande till sitt folk. Kl. 7 sågs en skara komma flyende hals öfver hufvud i väg mot norr. Trupperna förfölja dem med oafbruten eld, och det är ett grufligt ekande i bergen. Kulorna hvina omkring oss, så det är bäst hålla sig inomhus. En kula slog just ned på vår köksgård. Jag har 5 barn och 8 kvinnor här, som inte kunnat skickas hem. De äro ej litet förfärade öfver allt detta dunder, helst som de aldrig varit med om något dylikt. Men Guds ord och bönen ger äfven dem tröst. Stackars de människor, som ej hafva Gud till sitt stöd! Och stackars okunniga män, som följt med upprorsmännen! De hafva det hett nu. Ingen proviant står heller till att få i bergsbygden, ty genom sitt långvariga uppehåll där förut hafva röfvarna gjort nästan slut på folkets förråd.

Detta är en svår hemsökelse för Hancheng. Men Gud har väl sitt syfte med att tillstädja den. Måtte det leda till att många på allvar vända sig till lefvande Gud!

Kl. är nu 10, och ännu fortfar elden härintill. Man hör skillnaden på de bägge partiernas gevärssalfvor. Röfvarna i norr hade frågat sina gudar, om de skulle gå ner till Hancheng, och fått till svar, att om de ginge öfver dalen mellan köpingen Sichuang och staden, skulle det gå dem illa. Men när afdelningen söderifrån kom hit, fick också den i norr mod.

Kl. 1. Rebellerna äro besegrade, Gud ske lof! Just nu öppnas stadsportarna och trupperna beredas hvila och förfriskning. Hvilken gruflig förmiddag för många!

Edert sändebud

Anna Eriksson.

* * *

Fru *Dagny Bergling* skrifver i enskildt bref från Hoyang den 17 april:

. . . Det har icke varit så lätt denna tid att samla sina tankar och skrifva, ty röfvarebragder utgöra en ständig kost. Af min mans bref hafven I hört, hur vi fingo röfvarna inpå oss. Gud har emellertid till svar på bön skonat staden. Det är ett under för våra ögon, ty nästan alla soldaterna hade gått öfver till röfvarna, och de kände ju till allt här i staden. Till och med polismästaren säges vara på röfvarnas sida. Före revolutionen var han också röfvarhöfding.

. . . Från Anna Eriksson har det säkert varit bref, så att I veten, att hon, ehuru röfvarna intogo staden, blifvit bevarad. Hittills har ingen skadat henne. Gud har denna tid uppehållit både henne och oss med dyrbara *löften* från sitt rika bord. Språken i Dagens lösen och i Hälsningen från Bibelinstitutet voro de svåraste dagarna liksom talade till oss direkt från Gud. I nöden får man ännu mer

än eljest erfara Guds trofasta faderskärlek. Nog har hjärtat bäfvat ibland, och vi ha känt det, som kunde vi ej stå ut med att höra mer om den nöd, folket fått lida. Mången natt ha vi väckts af ilbud om att röfvarna kommit. Folket på landsbygden har lidit förfärligt. De springa förskrämda omkring ute på sina ägor. Kvinnor ligga om nätterna i små jordkulor, där vargar förr höllo till, eller i båtar ute på floderna. Gods har röfvats, hus bränts, människor dödats. Nöden har aldrig varit så stor i Shensi, sedan vi kommo till provinsen.

Nu ha soldater kommit, men hurudana? En officer kom marscherande med 130 soldater. De mötte 30 ridande röfvare. Dessa engagerade officeren som soldater och tog dem med hit. Först vågade Hoyangborna inte släppa in skaran, emedan de 30 inte voro uniformerade. Till sist släpptes de dock in. Denna här tågade sedan mot Hancheng, dödade på vägen en god del röfvare och tjufvar samt lyckades fördrifva en ny röfvarskara, som börjat härja i Hancheng.

I går anlände en general hit med en större styrka. Hans soldater äro nog alla f. d. röfvare. Vi ha varit ovissa, om inte denne general skulle sluta sig till den stora röfvarhären. Men nu har ju Juanshikai afsagt sig kejsartronen, så nu ha de icke längre anledning till resning. Juanshikai har utfärdat en proklamation här i Shensi, att han tager emot *alla*, som vilja sluta sig till honom, och att allt som varit skall förlåtas och glömmas. Det stackars folket kan nog inte så lätt glömma. Många ha förlorat allt sitt.

Johanne Olsson och Ingeborg Ackzell ha farit öfver floden. Ännu är det lugnt på deras stationer. Men man vet inte, hvad som kan inträffa. Om Linders tänka resa, veta vi ej.

Guvernören ville nog ej gärna, att de i Peking skulle få veta, hur illa det stod till här. Det har dock telegraferats dit för folkets skull, och svar har kommit, att "åtgärder vidtagits till vårt beskydd." Jag tror, att det värsta är öfver nu, och att det snart blir lugnt. Lärarinnan och några skolbarn ha rest. För öfrigt går allt åter sin jämna gång på stationen. Esters kunskap och erfarenhet i sjukvård äro ovärderliga. Fyra sårade få f. n. hjälp. Hon undervisar också våra medhjälpare i sårbehandling.

Robert har erbjudit henne och Emy O. att resa. Men de vilja helst i likhet med oss arbeta här, om Gnd så tillstädjer, till tiden för konferensen. Under all oro ha vi fyra haft så goda stunder och känt oss *riktigt lyckliga*.

Robert är åter så bra, att han kan gå omkring utan käpp. Jag, som, innan röfvarna kommo, var sömnlös, sofver nu *så godt* och är åter alldeles bra från min ischias.

Vi bedja om regn. *Intet* har fallit på våren. Det skulle nog lugna folket, om regn kom.

Vi äro alla djupt tacksamma mot Gud för hans bevarande nåd i nöden, och att vi sluppo se röfvarna härja staden. Vi tro ej, de skulle ha rört oss. Men bara att ha sett folket lida skulle ha tagit både på hjärta och nerver.

. . . Tänk så god Gud varit, som gifvit oss allt hvad vi f. n. behöfva! Därigenom att portarna hållas stängda, fördyras lifsmedlen oerhördt. Silfver ha vi, så att det räcker, tills vi resa till Yuncheng. Intet silfver skulle annars nu kunnat hämtas. Alla vägar äro fulla af det sämsta folk, landet har.

Vi fyra äro alla trygga och glada under vår Faders vingars skugga. I där hemma skolen icke vara oroliga för oss. "Flera äro de, som äro med oss, än med dem." När örnen flaxar öfver oss, krypa vi in under vingarna. Vi bedja om vår hälsning till alla kära missionsvänner.

---

†

I dag (maj 26) har genom telegram från Shanghai nått oss den smärtsamma underrättelsen, att fröken *Svea Wibell* den 23 dennes aflidit i tyfoidfeber. Hennes arbetsdag blef kort, men frukten af hennes lif skall förblifva. Herren hugsvale hennes efterlefvande anhöriga! Upp. 22: 4.

Axplock från fältet.

Vid den stora afgudafesten vid krigsgudens tempel i *Honanfu* första månaden af det kinesiska nyåret uppslogs missionens tält å en närbelägen åker, och under två dagar var det en ständig ström af besökande, som fingo höra evangelii budskap om lif midt under allt larm och buller från afgudadyrkarnas trummor och musikinstrument. Några af missionärerna och evangelisterna gingo omkring i templet bland massorna och sålde böcker; andra stodo i samma ändamål i tältet. På så sätt blefvo mycket böcker sålda.

Gudstjänsterna i Honanfu ha i regel varit besökta af 150 personer.

* * *

I början af mars började, skrifver missionär Beinhoff, den vanliga vår-tältmissionen, som till stor del bestrides af församlingen själf. Evangelisten Kuo blef äfven i år ledare af denna kampanj. Tältmissionen kommer att räcka hela våren ända till hveteskörden. Det är Song-hsien-distriktet, detta fruktbärande fält, som varit mest försummadt, som vi tänkt att i år bearbeta. Det kan ju vara möjligt, att sedan tältmissionen slutat, ett mer permanent arbete kan påbörjas inom detta distrikt.

* * *

Våren är marknadernas och också tillfällenas tid. Förutom att kolportörerna arbetat i distriktet, har missionär Beinhoff tillsammans med en del af de större skolgossarna gjort åtskilliga marknadsbesök i trakten rundt omkring staden. Bokförsäljningen

har också vid dessa tillfällen gått mycket bra, och folket har villigt lyssnat till evangelii budskap.

* * *

I *Mienchih* hölls under mars månad en 8 dagars bibelklass för *män* med 25 deltagare, ledd af missionärerna R. Andersson och M. Ringberg. — En läsklass för kvinnor under 15 dagar räknade 20 deltagare. — I gosskolan har antalet elever stigit till 69, i flickskolan till 22.

* * *

Äfven från *Puchow* ingå meddelanden om att bokspridningsarbetet varit mycket uppmuntrande och villigheten att lyssna till evangelium stor. Söndagsgudstjänsterna på de 7 olika platserna i distriktet ha i regel varit väl besökta. — Två bibelkurser för kvinnor ha hållits af fru Wester och bibelkvinnan, den ena i Puchow, den andra på utstationen i Pehshuh. Vid båda tillfällena förspordes en ovanlig lust och villighet att lära.

Om besöken i fängelset två gånger i månaden skrifver missionär Wester, att de numer synas välkomna, och att han beder om och väntar frukt också af detta arbete.

Goss- och flickskolan ha sammanlagdt 48 elever. Den förras lokal är emellertid synnerligen olämplig, och båda skolornas lokaler äro alldeles otillräckliga.

* * *

Från *Tungchowfu* lämnas meddelanden, som gifva stor orsak till tacksamhet mot Herren. På hufvudstationen ha gudstjänsterna varit ovanligt väl besökta.

I gosskolan ha undervisats 24 elever. Föreståndaren har också börjat en liten söndagsskola.

Kvinnoarbetet i denna stad har varit väl tillgodosedt genom stadens två bibelkvinnor, som arbetat under Herrens synbara välsignelse.

På utstationen Chao-I ha 5—6 personer afvants från opium, och ha hos några af dessa försports ett allvarligt begär efter sanningen.

* * *

Från *Pucheng* meddelar missionär Linder, att vid söndagsgudstjänsterna, som i allmänhet varit ganska väl besökta, har riktig trängsel vid mötena börjat inträffa, sedan gosskolan öppnades. Denna, som dess bättre har en mycket lämplig och god lokal, räknar 22 helinackorderade elever, alla utom en själfunderhållande.

Läs- och bibelkurser för kvinnor och flickor ha hållits af systrarna M. Linder och I. Ackzell. I detta distrikt är emellertid bristen på utbildade bibelkvinnor synnerligen kännbar.

Sjukvårdsarbetet har varit mycket kräfvande, då det gällt att behandla icke få af röfvare sårade, både civile och militär.

På flera af utstationerna har verksamheten mycket hindrats af de genom röfvarnas framfart osäkra förhållandena. "Att Herren bevarade *vår* stad, Pucheng", skrifver br. Linder, "då nyligen omkring 850 röfvare gjorde anfall därpå, är något, hvarför vi prisa Herren. Det lyckliga slutet på denna sak räkna vi som en bönhörelse."

* * *

Den af missionär *O. Carlén* i Hoyang under januari hållna bibelkursen började med 20 deltagare men erhöll under sin fortgång en tillökning af 15—16 personer.

Som förut nämnts, hade en af Hoyangs diakoner med mycken försakelse lyckats afsätta 50 täls, som han ställde till missionär Berglings förfogande i och för evangelii predikan i de byar i Hanchengs distrikt, som förut icke hört evangelium. Under bibelkursen utsågos också 10 bröder, hvilka sedan utsändes i tre grupper, försedda med böcker, för att gå ut med evangelii budskap. Sin kost skulle de erhålla från den nämnda donationen, och inkomsten från bokförsäljningen skulle de få dela sinsemellan. Dessa bröder genomvandrade under februari och mars omkring 150 byar. Och som de från Hanchengs borgmästare medförde en skrifvelse till de resp. byfogdarna med uppmaning, att dessa öfverallt skulle iordningställa predikoplatser för dem samt inbjuda byfolket att lyssna, kan man tryggt påstå, att de tillfällen dessa bröder hade att med evangelium nå invånarna i detta stora antal byar var alldeles enastående.

Förutom dessa missionsarbetare är det 8—12 andra bröder, som i andra delar af Hoyangs och Hanchengs distrikt gått omkring för att predika och sälja böcker, och hvilka icke hafva någon annan sold än inkomsten af försäljningen af de böcker, som de gratis erhålla.

* * *

Flickskolan i Hoyang räknar 21 elever.

Goss-skolor funnos förutom i Hoyang på 5 af utstationerna.

Industriskolan, där mattor tillverkas, har haft 10 elever.

Sammanlagdt ha alla distriktets skolor mellan 120—130 elever.

* * *

De båda opieasylerna i Hoyang ha haft mellan 24—28 patienter eller så många, som det varit möjligt att härbergera. Bland både männen och kvinnorna ha hos flera visat sig tecken till att de öfvergått från död till lif.

* * *

Regelbundet arbete har öppnats i ett nytt distrikt med staden Si-tao-chen som utgångspunkt. Missionär Bergling skrifver härom: "Sedan i januari har jag anställt Peh yong tsing för detta arbete. Han har förutom Si-tao-chen fått icke mindre än 6 predikoplatser att hålla möten på i de troendes hem två gånger i månaden. Ehuru dessa ligga midt ibland röfvarenästena, har han fått verka ostördt, och de troende äro synnerligen glada åt och tacksamma öfver denna anordning."

* * *

Broder B—g skrifver vidare: "En ej obetydlig händelse under kvartalet är vår älskade Ki-changlaos hemförlofning. Vi vörda hans minne och tacka Gud innerligt för hans långa och trogna tjänst. Jag

hade glädjen få närvara i Si yuen den 14 mars och viga hans stoft till jorden. Det var en högtidlig och gripande stund. Hans mantel synes nu, enligt Hanchengbornas enstämmiga vittnesbörd, komma att falla på evangelisten Uang hsüin."

* * *

Under de två första veckorna i mars ägde dopklass rum i Hancheng. På grund af röfvarnas framfart hade blott 12 kandidater af ett 30-tal för dopet rekommenderade kunnat infinna sig. Bland dessa var polismästarens sekreterare samt innehafvaren af Hanchengs förnämsta penningebutik.

* * *

Fröken Anna Eriksson har i sin bibelskola haft omkring 10 elever i åldern 14—60 år. Hon ser ock till att en af bibelkvinnorna reser omkring ganska mycket i distriktet.

Lärarinnornas Missions-Förening.

(L. M. F.)

Den nyligen utkomna redogörelsen för förlidet verksamhetsår innehåller som vanligt mycket af intresse. Under året hafva 77 nya medlemmar anslutit sig till föreningen. Till det eviga hemmet ha 12 af systrarna fått flytta. Vid 1915 års slut räknade L. M. F. 1,653 medlemmar.

Centralföreningen har under året hållit tre sammanträden. Bönevecka hölls den 22—27 febr., och afgåfvos både från grupper och enskilda samstämmiga vittnesbörd om därunder mottagen välsignelse.

En af Herren underbart välsignad *konferens* fick L. M. F. hålla den 18—21 juni vid Dufbo.

Bönestunder hafva inom de flesta grupperna hållits den sista lördagen i månaden.

Till missionsfälten ha flera af L. M. F:s medlemmar under året fått utgå, af dem tre för första gången till Kina: Ester Jonson, Estrid Sjöström och Gerda Liljeblad (den sistnämnda i Augustanasynodens tjänst). Två systrar, frk. Ida Pettersson (Sv. Missionsförbundet) och fru Ethel Blom återvände till sina gamla arbetsfält i Kina.

De väntande, d. v. s. sådana systrar, som i stillhet bida efter Herrens tid och uppenbarande af hans vilja, räknade vid årets slut 10 medlemmar. Det var med glädje L. M. F. fick se den första af denna lilla skara, frk. Gerda Liljeblad, draga ut i Herrens tjänst till Kina.

Meddelandet har utkommit med 9 nummer och utgjort den sammanhållande länken mellan föreningsmedlemmarna.

Barnföreningarna, *Snödropparna*, ha fått se sin skara ökad med 11 nya Snödroppar. De små flitiga händernas arbete och sparbössornas innehåll förskaffade en sammanlagd inkomst af kr. 2,361: 32 eller tillsammans med kassabehållningen från 1914 en årsinkomst af kr. 2,952: 92. Snödropparna ha ock helt kunnat underhålla två missionärer. L. M. F. äger numer 87 Snödroppar.

L. M. F:s samtliga inkomster och utgifter balanserade på en summa af kr. 19,606: 53. Kassabehållning till 1916 var kr. 5,341: 43.

Centralstyrelsen utgöres af följande personer: Anna Peterson, fru, Göteborg, ordf. Selma Rundqvist, Göteborg, kassaförvaltare. Edla Asklund, Uppsala. Lina v. Vegesack, Stockholm. Sofia Vingqvist, Örebro. Stina Bauer, Malmö. Anna Ahlberg, Lidingö Villastad.

L. M. F:s expedition: Viktoriagatan 6, Göteborg.

Föreståndarinna: Fru Anna Peterson. Sekreterare: Ester Isaksson.

Svenska Lärares Missionsförening

(Sv. L. M.) har nyligen utsändt sin redogörelse för år 1915. Af densamma framgår, att medlemsantalet f. n. uppgår till 165. Samtliga inkomster hafva uppgått till kr. 1,344: 75, utgifterna till kr. 1,320: 72.

Sv. L. M. underhåller missionär *D. Landin* i Kina och har äfven gifvit ett större bidrag till inköp af undervisningsmateriel för seminariet i Yuncheng.

Styrelsen utgöres af:

Nystedt, B. J. S., ordf., Elam, E. A., v. ordf., Brandell, N. J., sekr., Hall, K. L., kassör, Olsson, Erik, v. sekr.

Andra tillökade upplagan af

Framtidsutsikter,

Af missionär *Nath. Högman*,

är nu utkommen och kan rekvireras från expeditionen.

Pris: 75 öre. 20 % rabatt erhålles, då minst 5 ex. köpas.

Jullådorna.

De vänner, som i år vilja vara med om julsändningen till Kina, ombedjas att godhetsfullt insända julgåfvorna under tiden 15—20 juni med följande adress:

K. F. U. M.

S. M. K. *Parkgatan 11,*
Göteborg.

Så långt ske kan, böra sakerna vara af *svensk* tillverkning. Medicin bör ej sändas.

Som det lätt kan uppstå svårigheter att upprätta för tulldeklarationen nödvändiga innehållsförteckningar, bedja vi vänligen, att gifvarna måtte åsätta *hvarje* paket en fullständig prislista, som borttages vid packningen i Göteborg.

Bedjen för missionärerna! Skrifven till missionärerna!

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1916